

stoppe ethvert initiativ. Det gælder nybygning, tilbygning, udvidelser osv. Og endnu værre: Det gælder også, når man skal have miljøgodkendt sin virksomhed efter de nye VVM-regler. Det er det, alle virksomheder står over for lige i øjeblikket. Det vil i sig selv give store vanskeligheder, men skal det så til at være sådan, at alle også skal klage over det, bliver det umuligt.

Hvis vi går videre og læser i bemærkningerne, så står der jo også, at der overhovedet ikke skal tages hensyn til konkurrencesituationen, når man kan offentliggøre miljøoplysninger eller aktindsigt. Hvad er det dog for noget? Er det meningen, at vi skal have et helt rent kommunistisk samfund, hvor ingenting er hemmeligt for de forskellige virksomheder?

Hvis vi læser under planloven, så kan der nu også klages over, at en myndighed har givet lov til noget. Efter lovgivningen bliver det sådan, at klageren kan gå ind og klage over dem, der har givet lov til noget, selv om man har fulgt loven. Jamen hvad er det for noget? Hvordan skal det dog administreres? De, der skal give tilladelse til de forskellige ting, de, der skal ud at godkende forskellige ting, de myndigheder skal der nu være mulighed for at klage over, hvis de har fulgt lovgivningen. Jamen jeg mener da, at lovgivningen bliver fastlagt herinde, og den kan man selvfølgelig klage over, når man sætter sit kryds, men man skal da ikke til klage over den i hvert enkelt tilfælde, så er vi ude på et skråplan. Det bliver umuligt.

Jeg kan ikke se, hvordan i alverden det her skal kunne administreres i det praktiske liv. Alle vil jo gerne beskytte miljøet. Det er jo politisk korrekt, at man siger det, og det tror jeg også alle vil. Men der skal da også tænkes realistisk og tænkes på, hvordan det skal føres ud i livet, at vi vil gøre noget for miljøet. Det her lægger op til endnu flere forkvaklinger og lægger op til, at miljøhysteriet får endnu en omdrejning. Det er såmænd det eneste formål, jeg kan se med det, og det synes jeg ikke vi skal have mere af.

Derfor vil jeg på Frihed 2000's vegne allerede nu sige, at vi ikke kan stemme for det her forslag.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg skal med det samme give ordførerne ret i, at det her er kompliceret lovgivning, og jeg skal med det samme give det løfte, at vi under udvalgsarbejdet vil bidrage til at afklare alle problemer. Allerede ordførernes indlæg her i dag

afdækkede, hvad jeg ikke skal bebrejde dem, at der er tale om en række misforståelser. Det kan vi klare under udvalgsarbejdet, og det skal vi gøre på sædvanlig fordragelig måde.

Jeg skal også sige, at der ligger et meget, meget betydeligt forarbejde bag det her forslag:

Først har Danmark spillet en vigtig rolle i det internationale forhandlingsforløb, som jeg skal komme tilbage til om et øjeblik.

Efter at konventionen blev tiltrådt af stort set alle europæiske lande undtagen Rusland, har vi naturligvis gjort et stort arbejde både i Danmark og sammen med de lande, vi normalt samarbejder med på miljøområdet, for at sikre en grundig belysning af vores egne regler for at finde ud af, hvor konventionen stiller nye krav til os. Og det har vi gjort i en meget, meget åben proces. Det ville jo også være lidt absurd, at lovgivning, der sigter på større åbenhed, større borgerdeltagelse i beslutningerne, skulle gennemføres uden inddragelse af en mængde organisationer.

Undervejs har ministerier, kommunale organisationer, erhvervsorganisationer, miljøorganisationer og uafhængige eksperter haft mulighed for at påvirke resultatet, og vi har prøvet at tage hensyn til det i det endelige forslag. Det er selvfølgelig ikke ensbetydende med, at vi har fundet en balance på alle områder, som er ideel. Man kan altid diskutere det, og det er regeringen parat til at gøre med de politiske partier.

Men det kan ikke være et succeskriterium, at alle skal klappe i hænderne over denne lovgivning. Denne lovgivning handler om at øge borgernes indflydelse, borgernes muligheder på bekostning af de etablerede organisationer, de etablerede interesser, de etablerede synspunkter. Hvis alle de etablerede sad og klappede i hænderne over, at borgerne fik større indflydelse, så kan man være sikker på, at så er det mere en formel udvidelse, end det er en reel udvidelse. Sådan skal det være, sådan må det være.

Men vi her i Folketinget er jo ansvarlige for borgerne og ikke for Kommunernes Landsforenings sekretariat eller Amtsrådsforeningen eller Industrirådet eller for den sags skyld Danmarks Naturfredningsforening. Vi er ansvarlige for borgerne. Det, vi har som opgave, er at finde ting, som er rimelige.

Det, der har rystet mig lidt ved behandlingen her i dag, er det voldsomme angreb, der er, ikke på denne lovgivning, men på hele vores system på miljøområdet. Stort set alle de ting, hr. Hans Christian Schmidt og hr. Ebbe Kalnæs, som har